

Slávy dcera

Bratři Ebenové

1. Aj, zde leží zem ta před okem mým slzy ronícím,
někdy kolébka, nyní národu mého rakev,
stůj, noho, posvátná místa jsou, kamkoli kráčíš,
k obloze, Tatry synu, vznes se, vyvýše pohled.

R: Ú, Kolláre, ú, ú, Kolláre, ú.

2. Horší nežli divé války, hromu, ohně divější
zaslepenec, na své když zlobu plémě kydá,
ó, věkové dávní, jako noc vůkol mne ležící,
ó, krajino všelike slávy i hanby plná!

R:

3. Od Labe zrádného k rovinám až Visly nevěrné,
od Dunaje k hltavým Baltu celého pěnám
krásnohlasý zmužilých Slovanů kde se někdy ozýval
aj oněměl již, byv k ourazu zášti, jazyk,
a kdo se loupeže té volající vzhůru dopustil,
kdo zhanobil v jednom národu lidstvo celé?

R:

4. Zardi se, závistná Teutonie, sousedo Slávy,
tvé vin těchto počet spáchaly někdy ruky,
[: sám svobody kdo hoden, svobodu zná vážití každou,
ten, kdo do pout jímá otroky, sám je otrok. :]

R:

R:

R: